

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, man kan ikke overflødiggøre domstole, men domstole kan miskreditere sig selv. Og det er præcis det, som EF-Domstolen gør i øjeblikket, for de grænser, som undervisningsministeren naturligvis har ret i at EF-Domstolen drager, bliver jo hele tiden rykket. Det har vi set – vi så det faktisk også for et år siden med miljødommen, som undervisningsministeren naturligvis kender, hvor man ikke engang holdt sig til alene at træffe juridiske afgørelser, ikke engang politiske afgørelser, men ændringer af selve traktaten.

Vi har jo set afgørelse på afgørelse – det ved undervisningsministeren med sin baggrund som medlem af Europa-Parlamentet jo også udmærket godt – hvor EF-Domstolen har truffet dybt politiske afgørelser. Jeg kan nævne Tjernoby-laf afgørelsen fra 1986, hvor Europa-Parlamentet blev tillagt søgsmålskompetence; jeg kan nævne miljødommen fra 2005, hvor man sagde, at den retspolitiske afgørelse kunne lægges ind i søjle 1 – altså dybt politiske afgørelser.

Og med den viden, som jeg er overbevist om at undervisningsministeren må have, hvordan kan undervisningsministeren så føle sig så sikker på, at EF-Domstolen ikke også vil sige, at undervisning altså er af en så vigtig interesse, fordi mange lande rundt omkring i EU har det som privatfinansieret område, at det må omfattes af tjenesteydelsesdirektivet?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nu har hr. Morten Messerschmidt jo også somme tider været utilfreds med danske domstoles afgørelser, men jeg tror, vi er enige om, at det ikke fører til, at vi ikke skal have domstole. Selvfølgelig kan man være utilfreds med afgørelser i EU, det er regeringen f.eks., når vi taber en sag ved domstolen i EU – så er vi da utilfredse med den afgørelse. Men det er ikke det samme, som at vi er imod lovmaessig forvaltning i EU og imod, at der er en domstol til at afgøre tvistigheder, frem for at staterne ved dekretter beslutter, hvordan de selv vil fortolke tingene.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som medspørger.

Per Clausen (EL):

Nu kunne det jo godt være sådan, at vi i Danmark havde det synspunkt, at spørgsmålet om, hvorvidt undervisning skal være almen interesse, et offentligt anliggende eller ej, ikke er noget,

vi ønsker at overlade til domstolene, men noget, vi ønsker at træffe politisk beslutning om. Jeg vil gerne spørge ministeren om en enkelt lille ting: Var det ikke en forudsætning for Danmarks tilslutning til servicedirektivet, at vi faktisk kan sikre dansk uddannelse som et alment og offentligt område? Var det ikke en forudsætning, og vil det ikke være et meget stort problem for regeringen, hvis den forudsætning falder væk på grund af EF-Domstolens afgørelse?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Svaret er jo, men da der altid er grænsetilfælde, har vi heldigvis en domstol til at afgøre grænsetilfælde.

Per Clausen (EL):

Skal ministerens svar forstås på den måde, at godt nok var det en forudsætning, men hvis EF-Domstolen når frem til, at tingene forholder sig anderledes, så er regeringens politiske linje, at så opgiver man det; der oprindeligt var forudsætningerne og jo også var forudsætning for, at man kunne få en tilslutning til sit mandat i det danske Europaudvalg?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Teksten i traktaten, som jeg læste op, er altså temmelig klar, og der kommer jo ikke nogen domstolsafgørelse, som går imod teksten i traktaten. Man kan altid sige hvis og hvis og hvis. Hvis domstolen nu skulle afgøre noget, som er stik imod det, som landene har forstået, dengang de vedtog det, ja, så er vi i en mærkelig situation, men hvorfor skulle vi komme i den mærkelige situation? Det er der ingen som helst grund til at tro.

Kl. 13.15

Man kan jo lige så godt sige, at eftersom Højesteret i princippet kan træffe alle mulige mærkelige afgørelser, hvad vil regeringen så gøre, hvis Højesteret træffer en afgørelse, som er helt forskellig fra det, som regeringen havde forestillet sig? Det er jo faktisk sket i et enkelt tilfælde, nemlig med Tvindommen. Ja, hvad gjorde Folketinget så? Så lavede man loven om. For når den skulle fortolkes på den måde, så måtte man jo ændre loven. Og det kan man jo også i EU-sammenhæng.

Formanden:

Så er det hr. Martin Henriksen for et afsluttende spørgsmål.